

I er velkomne i vores 'slaraffenland'

Kære Tommy Havdrup

I Politiken den 13. marts langer du ud efter statens "... støtte til konkurrenceforvridning over for de privatdrevne danske danseskoler." Det er støtten til folkeoplysningen, som du udpeger som den store skurk, og der synes jeg, du peger på den forkerte.

Men egentlig er det ligetil. Du skal bare organisere dig som folkeoplysende forening, og så får du samme adgang til den omtalte støtte. Det siger du dog klart, at du ikke vil. For så skal du jo også underligge dig kravene, der naturligvis følger med det at få offentlig støtte. Egentlig er den vel ikke længere, men jeg vil dog gerne forklare mig lidt nærmere.

I bund og grund sammenligner du to ting, som faktisk er meget forskellige – nemlig forretning kontra forening. I princippet giver det ikke mening at sammenligne disse, da målet med deres virke og dermed deres produkter er vidt forskellige.

- Forretningen, her repræsenteret ved de private danseskoler, er sat i verden for at generere penge til dens ejer(e). Foreningen, i denne sammenhæng folkeoplysningen, er sat i verden for at pleje foreningens medlemmers interesser (og må ikke generere økonomisk overskud til medlemmerne).
- Forretningen er underlagt de frie markedsvilkår, og foreningen er underlagt en lang række krav, hvis den skal gøre sig fortjent til offentlig støtte. Det betyder, at forretning har meget vide rammer for at lave produkter (fx dansekurser), mens foreningen skal tilpasse sine produkter til en masse krav. Kort kan jeg nævne, at foreningen sjældent selv bestemmer, hvor den vil afholde sine aktiviteter.
- Forretningens ejer bestemmer selv, hvordan forretningen skal drives. Foreningen er underlagt medlemsdemokrati – hvilket vi i folkeoplysningen egentlig ikke ser så meget som en begrænsning, men snarere en fordel.
- For aftenskoler gælder yderligere begrænsninger. De er underlagt et løncirkulære med en fast takst til alle undervisere.
- Og der er en begrænsning på, hvilke fag de må udbyde. Faktisk må de kun udbyde folkedans, så her kommer din påstand om konkurrenceforvridning i forhold til danseskolerne virkelig på gyngende grund.

Tommy, du nævner, at danseskolerne er en over 100 år gammel dansk tradition. Folkeoplysningen har altså langt over 100 år på bagen i Danmark. Det siger jeg ikke, fordi folkeoplysningen derfor har mere berettigelse end de private danseskoler, men fordi det vel er et udmærket bevis for, at den ene aktivitet ikke udelukker den anden. Vi har levet side om side i over 100 år!

Du antyder, at konkurrencen de seneste årtier er skærpet. Men et hurtigt kig på støtten i samme periode vil afsløre, at støtten til folkeoplysning er faldet væsentligt i samme periode. Det er de færreste aftenskoleledere, der kan genkende det slaraffenland af tilskud, du antyder. Alt i alt giver det mig et indtryk at, at du skyder på de forkerte, når du sigter efter årsagen til de private danseskolers trængsler.

For at summe det op, så er de private danseskoler meget velkomne til at få del i den støtte, der tilfalder folkeoplysningen. Det er jeres lovmæssige ret. Vi i folkeoplysningen vil hellere end gerne

have jer med i vores medlemskreds. Men naturligvis skal I så også leve op til de fælles spilleregler, der er forudsætningen for støtten. Rettigheder og pligter hænger sammen.

Med venlig hilsen

Martin Thirstrup Hansen
Konsulent i NETOP – Netværk for Oplysning